

// Lobbying.ru [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://lobbying.ru/content/sections/articleid_5777_linkid_64.html.

14. Толстых П.А. Рейтинг наиболее эффективных отраслевых специалистов по связям с органами государственной власти России. – М., 2008. С. 3–4.

15. Шустер Е. Государевы люди // Lobbying.ru [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lobbying.ru/Dokuments/Otdel%20kadrov.pdf>.

16. Чечель А. Иностранцы жалуются // Lobbying.ru [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://lobbying.ru/content/sections/articleid_5976_linkid_64.html.

17. GR и лоббизм в современной России: результаты исследования // IABC-Russia [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.communicators.ru/library/researches/rlob_res.

18. STRATFOR о стратегических тенденциях 2011 года // Лоббирование в Украине [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://lobbying.com.ua/load/stratfor_o_strategicheskikh_tendencijakh_2011_goda/10-1-0-20.

19. 2010: State of Government Affairs in Russia. From Jungle to FCPA/UKBA Compliance // Кесарев Консалтинг [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kesarev.ru/images/stories/articles_attachment/state_of_government_affairs_in_russia.pdf.

УДК 351.84:354.84

Тетяна Коваленко

РОЛЬ МИНИСТЕРСТВА СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ У СФЕРІ САНАТОРНО-КУРОРТНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІТЕЙ: АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ТА КООРДИНАЦІЇ

У статті висвітлюється роль міністерства соціальної політики України як суб'єкта державного управління у сфері санаторно-курортного забезпечення дітей. Зокрема, аналізуються державно-управлінські підходи, механізми державного управління та міжгалузеві координації діяльності суб'єктів державного сектору з реалізації санаторно-курортного забезпечення дітей за напрямом оздоровлення та відпочинку.

Ключові слова: державне управління, суб'єкт управління, функції управління, координація, міністерство соціальної політики, санаторно-курортне забезпечення, діти.

Реалізація права дитини на оздоровлення та відпочинок в Україні забезпечується, перш за все, в рамках функціонування системи соціального захисту населення. Одним із складових цієї системи є санаторно-курортне забезпечення, яке сприяє не тільки збереженню та відновленню рівня фізичного здоров'я, але й виступає одним з вагомих напрямків забезпечення всебічного розвитку дитини. Дані державної служби статистики говорять про те, що рівень захворюваності дітей шкільного віку за останні п'ять років зріс в Україні на 15 відсотків

[8]. Тому питання відновлення та зміцнення здоров'я дітей на основі застосування комплексного підходу, спрямованого на вдосконалення системи організації оздоровлення, відпочинку дітей та розвитку мережі дитячих оздоровчих закладів постає надзвичайно актуальною державно-управлінською проблемою.

☞ За роки незалежності в Україні накопичилось безліч проблем у сфері санаторно-курортного забезпечення населення, і особливу гостроту ці проблеми мають у сфері санаторно-курортного забезпечення дітей. Так, сьогодні існує негативна динаміка щодо зменшення кількості стаціонарних дитячих оздоровчих закладів. Якщо у 2010 році, за даними місцевих органів виконавчої влади, діяло 815 таких закладів, у 2011 році – 788, то у 2012 році – 784 стаціонарні дитячі оздоровчі заклади. Всупереч вимогам законодавства є випадки їх перепрофілювання, що створює передумови для відчуження майнових комплексів дитячих оздоровчих закладів з вилученням земель, на яких вони розташовані. Стан матеріально-технічної бази дитячих оздоровчих закладів у багатьох випадках не відповідає сучасним вимогам, що призводить до припинення їх експлуатації. Практично не здійснюється будівництво нових і відновлення функціонування закладів, що тривалий час не працюють. Не в повному обсязі виконується доручення Президента України від 22 липня 2010 року № 1-1/1585 щодо оздоровлення та відпочинку дітей, які потребують особливої соціальної уваги та підтримки щодо створення в усіх обласних центрах цілорічних оздоровчих закладів тощо [9].

В Україні до організації санаторно-курортного забезпечення дітей залучено багато суб'єктів державного управління, якими є МОЗ України, Мінсоцполітики України, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів України, Фонд соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, МОН України, МВС України, Мінагрополітики України, Мінінфраструктури України, Держсанепідслужба України, інші центральні органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування. Ці суб'єкти приймають активну участь в організації санаторно-курортного забезпечення дітей, а деякі з них здійснюють безпосереднє управління підвідомчою мережею закладів, отримуючи фінансування за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів. Тож актуальним науковим завданням у сфері державного управління постає визначення ролі цих суб'єктів в процесі реалізації гарантованого державою права дитини на санаторно-курортне забезпечення в Україні.

☞ Аналіз останніх досліджень і публікацій на задану тему показав, що цей напрям досліджень в галузі науки «Державне управління» представлений лише окремими науковими працями, в яких санаторно-курортна сфера розглядаються, переважно, в контексті економічної проблематики. А комплексні дослідження державно-управлінських проблем у сфері санаторно-курортного забезпечення дітей на даний час практично відсутні. Це дозволяє говорити про актуальність та своєчасність виконання даного дослідження.

☞ Мета статті полягає у дослідженні змісту діяльності міністерства соціальної політики України як суб'єкта державного управління у сфері санаторно-курортного забезпечення дітей.

☞ Одне з найважливіших питань, що турбує уряд української держави, – це збереження та відновлення здоров'я дітей, зокрема, через організацію та функціонування системи якісного, повноцінного оздоровлення і відпочинку у літній період. Забезпечення дітей якісним

Постановка проблеми

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Вигляд основного матеріалу

Мета

та повноцінним оздоровленням і відпочинком є одним із головних завдань Міністерства соціальної політики України [2], адже міністерство є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері оздоровлення та відпочинку дітей.

З метою функціонального забезпечення державно-управлінської діяльності у даній сфері в структурі центрального апарату міністерства створено спеціальний підрозділ – департамент організації оздоровлення та санаторно-курортного лікування.

Для належної організації і проведення оздоровчої кампанії щорічно Міністерством соціальної політики України затверджується План заходів щодо організації і проведення оздоровлення та відпочинку дітей [4]. У такий спосіб Мінсоцполітики України як суб'єкт державного управління реалізує функцію планування. Відповідно до Плану міністерство:

- забезпечує координацію діяльності органів виконавчої влади щодо організації проведення оздоровлення і відпочинку дітей, які потребують особливої соціальної уваги і підтримки, та дітей, які потребують особливих умов для оздоровлення; організації оздоровлення та відпочинку дітей на базі державних підприємств «Міжнародний дитячий центр «Артек» і «Український дитячий центр «Молода гвардія»; оздоровлення дітей відповідно до ЗУ України «Про статус та соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи»; підготовку та проведення всеукраїнської селекторної наради з питань підготовки до проведення літньої оздоровчої кампанії;
- утворює щороку центральний міжвідомчий оперативний штаб з координації проведення оздоровчої кампанії, а також контролює створення оперативних штабів з координації проведення літньої оздоровчої кампанії в регіонах;
- складає детальні річні прогностичні показники оздоровлення та відпочинку дітей влітку в регіонах та здійснює їх аналіз;
- здійснює державну атестацію дитячих закладів оздоровлення та відпочинку державної форми власності (відповідно до плану-графіка), а також контроль за проведенням державної атестації дитячих закладів оздоровлення та відпочинку приватної і комунальної власності;
- проводить регіональні міжвідомчі наради з питань підведення підсумків оздоровлення і відпочинку дітей влітку, а також проводить Всеукраїнську нараду з питань підведення підсумків оздоровлення і відпочинку дітей.

Організаційна функція управління щодо реалізації державної політики у сфері оздоровлення та відпочинку дітей здійснюється міністерством шляхом:

- організації роботи щодо виплати грошових компенсацій замість санаторно-курортної путівки та вартості самостійного санаторно-курортного лікування (п. 38 Положення);
- організації санаторно-курортного лікування дітей-інвалідів, осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи (п.39 Положення);
- організації роботи з комплексного медико-санітарного забезпечення та лікування онкологічних захворювань у громадян (у т.ч. й дітей – авт.), які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, із застосуванням високовартісних медичних технологій (п. 39.1 Положення).

З метою посилення міжвідомчої координації та організації проведення оздоровчої кампанії при Міністерстві соціальної політики України утворено центральний міжвідомчий оперативний штаб з координації проведення оздоровчої кампанії, до складу якого увійшли представники центральних органів виконавчої влади, які опікуються питаннями оздоровлення та відпочинку дітей (пп. 55, 56 Положення).

У прямому підпорядкуванні Мінсоцполітики України з 2011 року перебувають державне підприємство «Український дитячий центр «Молода гвардія» та Державне підприємство України «Міжнародний дитячий центр «Артек» як заклади з оздоровлення та відпочинку. Бюджетні кошти Мінсоцполітики України спрямовуються на організацію оздоровлення та відпочинку дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, дітей-інвалідів, дітей, які постраждали внаслідок стихійного лиха, техногенних аварій, катастроф, дітей із багатодітних сімей, дітей із малозабезпечених сімей, дітей, батьки яких загинули від нещасних випадків на виробництві або під час виконання службових обов'язків, дітей, які перебувають на диспансерному обліку; талановитих та обдарованих дітей-переможців міжнародних, всеукраїнських, обласних, міських, районних олімпіад, конкурсів, фестивалів, змагань, спартакіад, відмінників навчання, дітей, які є лідерами дитячих громадських організацій; дитячих творчих колективів та спортивних команд тощо. Безпосередньо лікувальний процес та оздоровлення дітей в цих закладах забезпечується шляхом створення спеціальних оздоровчих змін тривалістю 21 день [3].

Відповідно до пп. 55.1, 55.2 Положення, Мінсоцполітики України забезпечує координацію заходів центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, спрямованих на організацію оздоровлення та відпочинку дітей, а також проводить моніторинг та узагальнює результати проведених заходів [1]. Так, у рамках моніторингу діяльності місцевих органів виконавчої влади з питань підготовки до оздоровчої кампанії міністерством передбачено збільшити плановий обсяг оздоровлених дітей (74,3 %) у 23 регіонах. Але, на жаль, традиційно низьким залишається відсоток дітей, які планово оздоровлюються у Волинській (16,8 %), Харківській (21,4 %), Чернівецькій областях (14,7 %).

Багато уваги міністерство приділяє належному забезпеченню оздоровлення та відпочинку дітей, які потребують особливої соціальної уваги та підтримки, а саме планується забезпечити оздоровленням та відпочинком дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування (100 %); дітей з багатодітних та малозабезпечених сімей (73,6 %); дітей, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи (48,7 %); дітей-інвалідів (50,6 %); дітей, батьки яких загинули під час виконання службових обов'язків (76,2 %); дітей працівників агропромислового комплексу (55,1 %).

Належний рівень забезпечення оздоровлення та відпочинку дітей можливий лише за наявності розвинутої мережі та відповідності сучасним вимогам матеріально-технічної бази дитячих оздоровчих закладів. Готовність закладів до прийому дітей визначається комісіями за участю представників місцевих органів виконавчої влади, державної санітарно-епідеміологічної служби та пожежної охорони.

Як суб'єкт державного управління у сфері санаторно-курортного забезпечення дітей, Мінсоцполітики України здійснює контрольні функції з метою запобігання ліквідації, перепрофілюванню, використанню не за при-

значенням дитячих закладів оздоровлення і відпочинку та з метою забезпечення відкритості інформації про дитячі заклади оздоровлення та відпочинку. Інструментом реалізації контрольної функції виступає Державний реєстр дитячих закладів оздоровлення та відпочинку як система одержання, зберігання, накопичення, захисту, використання та поширення інформації про заклади [5]. Мета створення такого реєстру полягає у забезпеченні обліку діяльності дитячих закладів санаторного типу, дитячих центрів, позаміських закладів оздоровлення та відпочинку незалежно від форми власності, які мають статус юридичної особи або перебувають у складі підприємств, установ та організацій як їх філії чи структурні підрозділи. Так, за даними місцевих органів виконавчої влади протягом оздоровчого сезону 2013 року функціонували 795 закладів оздоровлення. Близько 140 закладів з них є закладами, що підпорядковані МОН України і не підлягають внесенню до Державного реєстру. Станом на 1 червня 2013 року до Державного реєстру внесено 616 дитячих закладів оздоровлення та відпочинку.

Управління Державним реєстром здійснює спеціальна комісія Мінсоцполітики України, яка створюється з метою розгляду заяв засновників (власників) дитячих закладів оздоровлення та відпочинку або їх уповноважених осіб щодо внесення цих закладів до Державного реєстру. Основними завданнями та функціями Комісії є:

- перевірка комплектності документів та їх відповідність вимогам Порядку ведення Державного реєстру дитячих закладів оздоровлення та відпочинку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28.04.2009 № 425;
- прийняття рішення (про залишення заяви без розгляду; про внесення дитячого закладу оздоровлення та відпочинку до Реєстру; про відмову у внесенні дитячого закладу оздоровлення та відпочинку до Реєстру);
- інформування заявника про прийняте рішення [6].

Державний контроль за діяльністю дитячих закладів оздоровлення та відпочинку передбачає проведення раз на п'ять років державної атестації дитячих закладів оздоровлення та відпочинку державної форми власності, яку проводить Мінсоцполітики України. Заклади комунальної та приватної форми власності атестують структурні підрозділи у справах сім'ї, молоді та спорту місцевих державних адміністрацій. За останні два роки Мінсоцполітики України було проатестовано 386 дитячих закладів.

Реалізуючи управлінську функцію щодо здійснення нормативно-правового регулювання у сфері оздоровлення та відпочинку дітей, міністерство соціальної політики України розробило проект Концепції державної цільової соціальної програми оздоровлення і відпочинку дітей та розвитку мережі дитячих оздоровчих закладів на період до 2017 року, який було схвалено спеціальним розпорядженням уряду [7]. Також міністерством розробляється проект Державної цільової соціальної програми оздоровлення і відпочинку дітей та розвитку мережі дитячих оздоровчих закладів на період до 2017 року. Її реалізація надасть змогу:

- забезпечити доступність та якість послуг з оздоровлення та відпочинку,
- збільшити рівень охоплення оздоровчими послугами дітей шкільного віку, які потребують особливої соціальної уваги та підтримки.
- створити умови для якісного відпочинку дітей шкільного віку в пришкільних таборках;
- створити безпечні та комфортні умови перебування дітей у дитячих оздоровчих закладах, в першу

чергу тих, які потребують особливих умов для оздоровлення, дітей-інвалідів;

- створити 800 ліжко-місць для перебування дітей, що потребують особливих умов для оздоровлення;
- забезпечити збереження та розвиток мережі дитячих оздоровчих закладів, у тому числі: створити 3 цілірочно діючих оздоровчих центри (Львівська, Харківська області та АР Крим) загальною потужністю близько 10 тисяч ліжко-місць на рік;
- відновити роботу близько 50 дитячих оздоровчих закладів;
- зміцнити матеріально-технічну базу діючих закладів оздоровлення та відпочинку дітей.

Інформаційний супровід державно-управлінської діяльності Мінсоцполітики здійснює шляхом надання роз'яснення щодо основних засад державної політики у сфері оздоровлення та відпочинку дітей. Традиційно питання щорічної належної підготовки та проведення літньої оздоровчої кампанії заслуховувалося на селекторних нарадах та засіданнях уряду та парламенту.

Проведений аналіз визначення ролі міністерства соціальної політики України в системі державного управління санаторно-курортним забезпеченням дітей показав, що міністерство виступає як головний суб'єкт реалізації державної політики у сфері соціального захисту дітей. Цей центральний орган виконавчої влади здійснює прямі управлінські функції, забезпечуючи через департамент оздоровлення та санаторно-курортного лікування функціонування підпорядкованих державних підприємств для оздоровлення та відпочинку дітей переважно пільгових категорій. Крім того, Мінсоцполітики України виступає координатором міжгалузевої взаємодії суб'єктів державного управління у зазначеній сфері. Як координатор, міністерство реалізує свої державно-управлінські функції через спеціально створений орган міжгалузевого управління – центральний оперативний штаб та регіональні штаби. Основними правовими формами діяльності Мінсоцполітики України у зазначеній сфері виступають нормативно-правові акти (укази, постанови, розпорядження, концепції, державні соціальні програми, плани, накази самого міністерства тощо). Основними організаційними формами управління є державний реєстр, державна атестація, організація оздоровчих змін, селекторні та виїзні наради, засідання круглого столу, парламентські слухання, моніторинг тощо.

Означена у даній роботі тема є надзвичайно актуальною та потребує продовження подальших наукових розвідок у даному напрямі.

Література.

1. Інформація про стан підготовки оздоровлення та відпочинку дітей влітку 2013 року.
2. Положення про Міністерство соціальної політики України : указ Президента України від 6 квітня 2011 року № 389/2011 / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zakon1.rada.gov.ua>.
3. Положення про порядок направлення дітей для оздоровлення та відпочинку до державного підприємства України «Міжнародний дитячий центр «Артек» за рахунок бюджетних коштів: наказ Мінсоцполітики України від 20.03.2012 № 154 / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0554-12.
4. Про затвердження Плану заходів щодо організації і проведення оздоровлення та відпочинку дітей у 2013 році: наказ Мінсоцполітики України від 14 березня 2013 року № 117 / [Електронний ресурс]. – Режим до-

ступу: <http://www.document.ua/pro-zatverdzhennja-planu-zahodiv-shodo-organizaciyi-i-proved-doc146008.html>.

5. Про затвердження Положення про Державний реєстр дитячих закладів оздоровлення та відпочинку: наказ Мінісоцполітики України від 19.01.2012. – № 26 / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0176-12>.

6. Про затвердження Порядку діяльності комісії Мінісоцполітики України щодо ведення Державного реєстру : наказ Мінісоцполітики України від 01.02.2012 № 51 / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0236-12>.

7. Про схвалення Концепції державної цільової соціальної програми оздоровлення і відпочинку дітей та розвитку мережі дитячих оздоровчих закладів на період до 2017 року : розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 травня 2013 р. № 549-р / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zakon1.rada.gov.ua/laws/show/549-2013-%D1%80>.

8. Статистичний бюлетень «Національні рахунки охорони здоров'я (НРОЗ) України» / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

9. Стенограма комітетських слухань з питання оздоровлення та відпочинку дітей від 06 листопада 2013 року / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.komспорт.rada.gov.ua/komспорт/control/uk/publish/article;jsessionid=7DF879F8995DB88952602F427C2759B1?art_id=46557&cat_id=4664.

УДК 323.3(4-6ЄС)

Наталія Колісніченко

КАДРОВА ПОЛІТИКА В КРАЇНАХ ЦЕНТРАЛЬНО-СХІДНОЇ ЄВРОПИ – ДЕРЖАВ-ЧЛЕНІВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

У статті розглядаються особливості реалізації кадрової політики у країнах Центрально-Східної Європи. Аналізується попередня та сучасна кадрова політика, проблеми її реалізації, вплив процесу інтеграції в ЄС, значення підготовки кадрів. Обґрунтовується політика змін країн Центрально-Східної Європи щодо: процедур найму, підготовки/освіти, просування по службі, оплати праці та систем мотивації тощо.

Ключові слова: кадрова політика, країни Центрально-Східної Європи, найм, підготовка кадрів, просування по службі, оплата праці.

✎ Державна кадрова політика – це загальнонаціональна стратегія формування, розвитку та раціонального використання професійного потенціалу суспільства. Проблеми кадрової політики тісно пов'язуються із поняттям «управління людськими ресурсами», яке останнім часом набуває все більшого значення у формуванні державної політики держав-членів ЄС. Особливістю системи управління людськими ресурсами є ставлення до людей як до конкурентної

цінності, яку слід спрямовувати, мотивувати, розмішувати й розвивати разом з іншими ресурсами з метою безпосереднього сприяння досягненню поставленої мети. Глобалізація бізнесу призвела до визнання ролі добрекерованої робочої сили. Конкурентоспроможність компанії і навіть країн та регіонів призводить до все більшого визнання кваліфікації свого населення і стратегій управління кадрами [15].

✎ Мета дослідження полягає у виявленні особливостей реалізації кадрової політики у країнах Центрально-Східної Європи з огляду на застосування їхнього позитивного досвіду у вітчизняній практиці.

✎ Питання кадрової політики як «управління розвитком людських ресурсів» досліджували Л. Борщ, Є. Лібанова, Л. Пашко, Г. Щокін, В. Янчевський та ін. Дослідження окремих аспектів роботи з персоналом та менеджменту на підприємствах здійснили у своїх працях Р. Яремчук, У. Лисак, І. Комаров, А. Н. Ісаєнко, В. В. Травин, В. А. Дятлов та ін. У процесі розвитку науки державного управління були сформульовані основні підходи щодо теоретико-методологічних засад проблеми (праці Г. Атаманчука, В. Бакуменка, В. Князева, Н. Нижник, Т. Пахомової, Ю. Сурміна, В. Токовенко, О. Якубовського та ін.). Особливої уваги заслуговують дослідження питань кадрової політики центрально-східного регіону Європи. До 1990-х років брак досліджень проблем кадрової політики країн Центрально-Східної Європи (ЦСЄ) можна легко пояснити різними політичними та соціально-економічними системами цього регіону. Натомість, за останні 20 років після початку перехідного періоду вчені, політики, менеджери і практики з управління кадрами все більше уваги надають дослідженням (переважно емпіричного характеру) Західної та Східної Європи. Основною причиною посилення уваги до країн колишнього соціалістичного табору щодо питань управління людськими ресурсами був вакуум знань і відсутність досвіду належної практики управління людьми на організаційному рівні. Пізніше модифіковані варіації концепцій управління персоналом стали в Центральній і Східній Європі домінуючими протягом перехідного періоду від соціалістичної планової до нової ринково-орієнтованої економіки. Хоча на сьогодні існує чимало робіт з аналізу кадрової політики у країнах світу, дуже мало досліджень стосується такого регіону, як Центральна та Східна Європа.

✎ У країнах Центральної та Східної Європи відбулися парадигмальні зміни в управлінні людськими ресурсами. Так, на основі порівняльного дослідження [11, с. 9] було встановлено, що, незважаючи на схожі практики управління кадрами, колишні соціалістичні країни зазнали значних змін, які, однак, відрізняються з точки зору їх напрямків та масштабу. Зокрема, країни колишнього соцтабору Центрально-Східної Європи не є однорідною групою країн. Зусилля сформувати радянську модель усіх сфер життя (особливо економіки) у цих країнах на практиці видозмінювалися у кожній із них з огляду на специфічні історичні та економічні шляхи розвитку [12, с. 5]. За наявності широкої теоретичної й емпіричної бази дослідження зазначених процесів слід наголосити на відсутності робіт, що відображають специфіку підготовки та розвитку людських ресурсів у сфері політичної діяльності та політичного управління. Завдання це непросте, так як: по-перше, тематика досліджень людських ресурсів розвивається відносно; по-друге, відсутні спеціальні дослідження кадрової політики країн Центрально-Східного регіону.

✎ Попередня кадрова політика в більшості країн Центрально-Східної Європи (до змін, що відбулися в

Мета

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми

Вигляд основного матеріалу

Постановка проблеми